

A Magyar Lettre Internationale útrakel

„Van egy folyóirat Párizsban (Rómában, Madridban, Berlinben), amely magához vonzotta a világ legszellemesebb íróit, publicistáit, politikai elemzőit, s az elámosodott földrész fővárosaiba visszahozta a keresés szellemét” – hangzottak a vélemények az 1984-ben Antonin Liehm irányításával létrejött folyóiratlánról. Azután megalakult a belgrádi, a zágrábi, a prágai szerkesztőség, s most végre a budapesti is.

Különös képződmény a *Lettre Internationale* mind-egyik könyvterjedelmű száma, hiszen a nemzeti nyelvű változatok egymástól veszik át a közölt írások jelentős részét. Olyan tollforgatók tartoznak a lap körébe, mint Susan Sontag, Nadine Gordimer, André Gorz, Kenneth Galbraith, Paul Ricoeur, Milan Kundera, Adam Michnik, H. M. Enzensberger, Umberto Eco, Tzvetan Todorov, Juan Goytisolo, a mi Konrád Györgyünk, Mészöly Miklósunk, **Eörsi Istvánunk**, Esterházy Péterünk és még sokan, nagyon sokan mások. A lap a kezdetektől – a cseh

származék Liehm jóvoltából – sűrűn tekint a földrész keleti tájai felé.

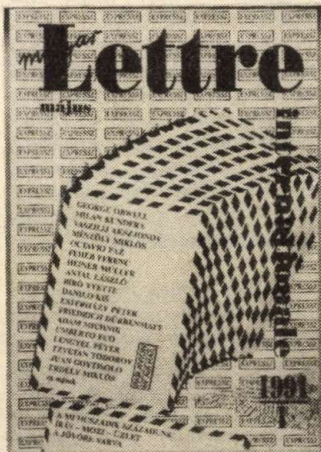
A negyedéves lap magyar változatát Antonin Liehm, Mihályi Gábor és e sorok írója szerkeszti. Nem akarok szólni a laptervezés hányatott, hajszás hónapjairól. Most, az első megjelenés lámpalázás heteiben inkább azt mondom el, milyen hitekké veselkedtünk neki a csöppet sem hálás feladatnak.

Először is hisszük, hogy helyünk van a magyar lapkia-

dás változatos szinképében. Ki tagadná, hogy a keresés ma idősezerűbb, mint valaha? Csak önelégültek mondhatják, hogy valami véglegesre rátaláltak. Azután, hasznos lehet a folyóiratlánban megvalósuló cikkcsera a magyar gondolatok külföldi meg- és elismertetésében. A lábunkat betenni egy-egy záruló ajtónyílásba: sürgető össznemzeti érdekek.

Hiszük továbbá, hogy az elektronikus kultúra világnyi lüktetése nem válhatja le mindenestül a jó irodalmat, az elmélyült elemzést. S hiszünk legfőként, hogy az a kereső, kritikai szellem, amely a lap hasábjain egyaránt pásztázta Keletet és Nyugatot, ma sem fordulhat el tájainktól, amiként Nyugaton is bőven maradt szóvátennivalója.

A nagyvilág befogadásán túl egyszerre mutathatja magát másoknak a magyar szellem, s bukkanhat rá legfrissebb önmagára a *Lettre Internationale*-ban. Támogatásával nemcsak építhetnek vásárlói – építezhetnek is.

Hernádi Miklós